

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

478. SESJA PLENARNA W DNIACH 22 I 23 LUTEGO 2012 R.

Rezolucja Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie społeczno-gospodarczej sytuacji Unii Europejskiej przyjęta na 478. sesji plenarnej

(2012/C 143/01)

Na sesji plenarnej w dniach 22–23 lutego 2012 r. (posiedzenie z 22 lutego) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 157 do 30 – 12 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą rezolucję:

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) wyraził duże zaniepokojenie stanem UE i skierował gorący apel do instytucji europejskich oraz rządów państw członkowskich, by uczyniły wszystko, co leży w ich mocy w celu faktycznego potwierdzenia absolutnej i niezbędnej wartości jedności europejskiej, a także przyjął niniejszą rezolucję.

1. EKES:
 - ubolewa z powodu niezgody i braku zdecydowania wśród państw członkowskich Unii Europejskiej w momencie, kiedy Europa powinna być stanowcza, zjednoczona i solidarna;
 - mimo to przyjmuje z zadowoleniem porozumienie w sprawie drugiego planu wsparcia na rzecz Grecji, osiągnięte w poniedziałek, 20 lutego na posiedzeniu Eurogrupy, jednakże ubolewa z powodu opóźnień i powolności działań, które charakteryzowały proces dochodzenia do ostatecznego rozwiązania;
 - niemniej jest zaniepokojony konsekwencjami społeczno-gospodarczymi i domaga się, by Rada Europejska poparła środki na rzecz ożywienia gospodarczego, adresowane zwłaszcza do krajów najbardziej dotkniętych kryzysem;
 - przypomina o konieczności inwestowania w gospodarkę realną, zwłaszcza poprzez politykę przemysłową z prawdziwego zdarzenia, aby położyć kres obecnej spirali recesji;
- przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę dwunastu rządów adresowaną do Rady i Komisji.
2. EKES stwierdza, że obywatele mają coraz więcej powodów, by wyrażać zwątpienie w instytucje Unii, a zatem w samą Unię, i zarazem są skłonni przypisywać jej odpowiedzialność za trudności, z którymi się boryka.
3. EKES nie może zaaprobować postanowień, które ograniczają się do kwestii dyscypliny budżetowej i fiskalnej; uważa, że konieczne jest szersze i ambitniejsze zarządzanie polityką gospodarczą w strefie euro i w UE.
4. EKES podkreśla zasadniczą rolę, którą powinna odgrywać Komisja Europejska jako wyrazicielka europejskiego interesu ogólnego, zwłaszcza we wdrażaniu środków polityki gospodarczej i pieniężnej, w tym środków przewidzianych nowym traktatem międzyrządowym.
5. EKES potwierdza w związku z tym konieczność wznowienia strategii „Europa 2020”, w szczególności działań na

rzecz młodzieży, badań i innowacji oraz zielonej gospodarki. EKES gratuluje przewodniczącemu José Manuelowi Barroso zapowiedzianych przezeń na posiedzeniu Rady Europejskiej 30 stycznia br. nowych środków działania na rzecz dostępu młodzieży do zatrudnienia.

6. EKES nalega, by podczas negocjacji w sprawie przyszłych wieloletnich perspektyw finansowych 2014–2020 przyznano UE odpowiedniej wielkości budżet, który będzie stale wzrastał. W tym względzie EKES popiera propozycję Komisji Europejskiej dotyczącą znalezienia nowych zasobów własnych w celu finansowania budżetu europejskiego, jak również popiera wykorzystywanie różnych form inwestycji publicznych i/lub prywatnych. Ze swej strony EKES przygotowuje sprawozdanie na temat kosztów zaniechania integracji europejskiej, w którym zostaną ukazane korzyści, jakich można się spodziewać w związku z pogłębieniem tej integracji. EKES domaga się również, aby kraje, które przystąpiły do UE w roku 2004 i później, nie były traktowane w sposób dyskryminujący, jeśli chodzi o progi i kryteria kwalifikowalności dotyczące funduszy europejskich.

7. EKES popiera większą rolę Europejskiego Banku Centralnego w stabilizowaniu sytuacji w strefie euro, jak również popiera instrumenty inżynierii finansowej odwołujące się do systemów prywatnego oszczędzania i do rynków (euroobligacje) w celu finansowania projektów ukierunkowanych na przyszłość i na ożywienie koniunktury.

8. EKES wzywa zatem instytucje europejskie i władze krajowe, by:

- unikały jakiegokolwiek formy osłabiania obowiązujących traktatów i przewidzianych w nich instytucji;
- wdrożyły narzędzia wspólnotowe, które będą sprzyjały wzrostowi, i wspierały budowę infrastruktury oraz wysiłki małych i średnich przedsiębiorstw, dostęp młodzieży do zatrudnienia, a także działania na rzecz wydajnej i ekologicznej europejskiej polityki energetycznej;
- przyjęły ambitny budżet na rzecz wdrożenia tych narzędzi i wzmocnienia spójności europejskiej;
- prowadziły jednolitą komunikację zarówno względem obywateli europejskich, jak i reszty świata;
- wystosowały pozytywne przesłanie do młodzieży europejskiej, w którym przedstawiają Unię Europejską jako rozwiązanie w obliczu kryzysu i jako perspektywę na przyszłość tej młodzieży;
- opierały decyzje podejmowane na wszystkich poziomach na faktycznym udziale obywateli, poprzez proces rzeczywiście włączający Parlament Europejski i parlamenty krajowe, uwzględniający rzeczywiste konsultacje z organizacjami przedstawicielskimi społeczeństwa obywatelskiego i wykazujący wkład niezależnego dialogu społecznego.

Bruksela, 22 lutego 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON